

[Krag.]

givningen til Behandling, hvorfor skete der intet? Ja, det var jo, fordi vore Makkere, det konservative Folkeparti, var ganske anderledes indstillet overfor os, end de har været det under de hemmelige Forhandlinger med de nuværende Regeringspartier og har givet Udtryk for gennem det Forlig, der blev sluttet. Undertiden vilde vi ikke gaa vidt nok med Hensyn til, hvad de maatte kræve. Det var f. Eks., for at nævne en Ting, Tilfældet, naar Talen var om Arbejdsgiverbidraget til Arbejdsløshedskasserne; den Nedsættelse, vi der kunde gaa med til, var langtfra stor nok, og der maatte føres en voldsom Kamp gennem Uger og Maaneder for overhovedet at bevare en Rest af denne Ydelse og faa Lovgivningen gennemført. Og naar Talen var om Amtsskatter, saa var det ikke nok, at jeg foreslog Loftet lagt ved 4 pro mille, man skulde meget længere ned, saa vidt jeg husker til 2,7 pro mille; man skulde under alle Omstændigheder sikre, at Medicinaludgifterne førtes fra Ejendomsbeskatningen over til personlig Beskatning til Amterne. Og da vi havde Hjælpekasselovgivningen til Behandling, ja, saa ved man jo særdeles vel, saa laa Sagen paa en anden Maade, saa passede Tidspunktet ikke det ærede Parti, der maatte gives en længere Frist; først naar visse Begivenheder havde udspondet sig, kunde man virkelig effektivt tale om den Ting. Og Resultatet, ja, det blev dette, at der intet skete. Det var manglende Fodslag, der var Anledningen dertil, og det ved det ærede Medlem saa særdeles vel.

Men for øvrigt vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det under Venstreregeringen dog skete en meget betydningsfuld Ting til Lettelse af Ejendomsbeskatningen i Amterne, en meget betydningsfuld Ting, ved Motorskattens Overførelse til Amts- og Sognkommunerne. Det aabnede Adgang til en Skattelettelse, som disse stakkels 3 Mill. Kr. for et Aar overhovedet slet ikke minder om, og denne Skattelettelse vilde vel ogsaa i dette Øjeblik være væsentlig større, end den nu er, hvis ikke hele denne Lovgivnings Virkning var blevet ødelagt ved den nuværende Regerings Revision af Loven i 1930, en

Revision, som jo fik det konservative Folkepartis Medvirken, og som betyder, at i mange af Landets Kommuner vil Forholdet inden saa grumme mange Aar arte sig saaledes, at de Tilskud, som Kommunerne skal yde til Vejarbejder, igangsætte og støttede af Vejfonden, ganske opspiser de Tilskud til Reparationsarbejder og andre Vejarbejder, som Kommunerne i de tilsvarende Aar faar. Jeg haaber inden ret længe at kunne tilvejebringe en Statistik, som vil overbevise det ærede Medlem om, hvilken skæbnesvanger Virkning den i 1930 gennemførte Ændring af de Tilskud, som tilflyder Kommunerne fra Motorbeskatningen, vil faa i en ikke fjern Fremtid netop paa Ejendomsbeskatningens Omraade.

Det ærede Medlem har saa skildret, hvorledes han ikke, som det er paastaet af en enkelt af hans Partifæller, har „tabt sit Ansigt“. Han hævder, at det har han saa absolut bevaret, og det skal altsaa overfor Regeringspartierne i den kommende Tid kunne lægges i de samme strenge Folder som i Fortiden. Ja, det er muligt, men mon ikke dette strenge Ansigt fra Regeringspartiernes Side vil blive mødt med et Smil? om dette skulde blive Tilfældet, er det saamænd, synes jeg, højest forstaaeligt. At det konservative Folkeparti i den kommende Tid har Ret til at gøre en selvstændig politisk Indsats, derom er der jo ikke Spor af Tvivl; det har det konservative Folkeparti vel i Fremtiden, som det har haft det i Fortiden. Men i hele det Hovedproblem, som optager nærværende Tid og den Fremtid, vi kan overskue, har det konservative Parti gennem det Forlig, man i Mandags sluttede ved Vedtagelsen i Landstinget, opgivet Adgangen til og Adkomsten til at drive selvstændig Politik. Jeg skal i øvrigt som Bevis paa de forandrede Tilstande her i Tinget kun henpege paa den Ros over Førerens raske Daad, som Statsministeren tolkede saa smukt sidste Lørdag, og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens Forsøg i Dag paa at brede sine beskyttende Vinger ud over det konservative Folkeparti. Ja, Tiderne skifter og Forholdene med dem, og det maa overlades til Folk udenfor denne Sal at dømme om, om de ændrede Forhold, som de nye Tider har